

Księga Urantii

<< [Przekaz 25](#) | [Części](#) | [Treść](#) | [Przekaz 27](#) >>

Przekaz 26

Duchy usługujące wszechświata centralnego

26:0.1 (285.1) SUPERNAFINI są duchami służącymi w Raju i we wszechświecie centralnym; są najwyższą klasą najniższej grupy dzieci Nieskończonego Ducha – zastępów anielskich. Takie usługujące duchy spotyka się od Wyspy Raj aż do światów czasu i przestrzeni. Żadna część zorganizowanej i zamieszkałej kreacji nie jest pozbawiona ich służby.

1. Duchy usługujące

26:1.1 (285.2) Aniołowie są duchami usługującymi, towarzyszami ewolucyjnych i wznoszących się, obdarzonych wolą istot z całej przestrzeni; są także kolegami i współpracownikami wyższych zastępów boskich osobowości z różnych sfer. Aniołowie wszystkich

klas są odrębnymi osobowościami oraz wysoce zindywidualizowanymi. Wszyscy oni potrafią w znacznym stopniu docenić wartość usług organizatorów powrotu. Usługujące duchy, wraz z Zastępami Posłańców Przestrzeni, korzystają z okresów wytchnienia i odmiany; są to istoty bardzo towarzyskie z natury i potrafią bratać się ze sobą a zdolność taka dalece przewyższa podobną u istot ludzkich.

26:1.2 (285.3) Usługujące duchy wielkiego wszechświata klasyfikowane są następująco:

- 26:1.3 (285.4) 1. Supernafini.
- 26:1.4 (285.5) 2. Sekonafini.
- 26:1.5 (285.6) 3. Tertiafini.
- 26:1.6 (285.7) 4. Omniafini.
- 26:1.7 (285.8) 5. Serafini.
- 26:1.8 (285.9) 6. Cherubini i sanobini.
- 26:1.9 (285.10) 7. Istoty pośrednie.

26:1.10 (285.11) Ogólnie biorąc, status osobowy poszczególnych członków klas anielskich nie jest niezmienny we wszechświecie. Aniołowie pewnych klas mogą zostać na jakiś czas Rajskimi Towarzyszami, niektórzy zostają Niebiańskimi Kronikarzami, inni się wznoszą do rangi Doradców Proceduralnych. Niektórzy z cherubinów mogą dążyć do seraficznego statusu i przeznaczenia, podczas gdy ewolucyjni serafini mogą osiągać duchowe poziomy wznoszących się Synów Bożych.

26:1.11 (285.12) Siedem objawionych klas usługujących duchów jest przedstawione grupowo, zgodnie z ich funkcjami mającymi największe znaczenie dla wznoszących się istot:

26:1.12 (285.13) 1. *Duchy usługujące wszechświata centralnego*. Te trzy klasy *supernafinów* służą w systemie Raj-Havona. Supernafini pierwszej klasy albo rajscy, są stwarzani przez Nieskończonego Ducha. Służące w Havonie klasy druga i trzecia, są potomstwem odpowiednio Duchów Nadrzędnych i Duchów Orbit.

26:1.13 (286.1) 2. *Duchy usługujące superwszechświatów* – *sekonafini*, *tertiafini* i *omniafini*. *Sekonafini*, dzieci Duchów Zwierciadlanych, służą rozmaicie w siedmiu superwszechświatach. *Tertiafini*, pochodzący od Nieskończonego Ducha, poświęcają się w końcu służbie łącznikowej pomiędzy Synami Stwórcami a Pradawnymi Czasu. *Omniafini* stwarzani są wspólnie przez Nieskończonego Ducha i Siedmiu Najwyższych Wykonawców a służą wyłącznie dla tych ostatnich. Omówienie tych trzech klas jest tematem kolejnej narracji w tej serii.

26:1.14 (286.2) 3. *Duchy usługujące wszechświatów lokalnych* obejmują *serafinów* oraz ich asystentów, *cherubinów*. Wznoszący się śmiertelnicy kontaktują się na początku z tym potomstwem Matki Ducha Wszechświata. *Istoty pośrednie*, rodem ze światów zamieszkałych, naprawdę nie należą do właściwej klasy anielskiej, chociaż często są funkcjonalnie grupowane z duchami usługującymi. Opowieść o nich, wraz z opowieścią o serafinach i cherubinach,

przedstawiona jest w przekazach mających do czynienia ze sprawami waszego wszechświata lokalnego.

26:1.15 (286.3) Wszystkie klasy zastępów anielskich poświęcają się rozmaitym służbom we wszechświecie, służąc w ten czy inny sposób wyższym klasom istot niebiańskich; jednak to właśnie supernafini, sekonafini i serafini zatrudnieni są w znacznej liczbie do pomocy w systemie wznoszenia się, w rozwojowym doskonaleniu dzieci czasu. Ponieważ działają oni we wszechświecie centralnym, superwszechświecie i we wszechświatach lokalnych, tworzą ten nieprzerwany łańcuch posług duchowych, jaki Nieskończony Duch dał do pomocy i przewodnictwa wszystkim tym, którzy pragną dotrzeć do Ojca Wszechświatowego przez Wiecznego Syna.

26:1.16 (286.4) Supernafini ograniczeni są w „polaryzacji duchowej”, gdy idzie o jedno tylko stadium ich działania – z Ojcem Wszechświatowym. Mogą pracować pojedynczo, za wyjątkiem sytuacji, kiedy bezpośrednio używają samych tylko obwodów Ojca. Supernafini, kiedy dostają moc bezpośredniej opieki Ojcowskiej, muszą dobrowolnie łączyć się w pary, aby móc działać. Sekonafini również mają takie ograniczenia, a dodatkowo muszą pracować parami, aby zsynchronizować się z obwodami Wiecznego Syna. Serafini mogą pracować sami jako pojedyncze, odosobnione osobowości, jednak mogą być objęci obwodem tylko wtedy, gdy spolaryzowani są jako połączone pary. Kiedy takie istoty duchowe łączą się w pary, jeden mówi, uzupełniając drugiego. Takie

uzupełniające się związki mogą być chwilowe, niekoniecznie muszą być trwałe.

26:1.17 (286.5) Te wspaniałe istoty światłości utrzymują się przez bezpośrednie pobieranie energii duchowej z podstawowych obwodów wszechświata. Śmiertelnicy Urantii muszą pobierać światło-energię przez roślinną absorpcję, ale zastępy anielskie objęte są obwodem; mają „pokarm, o którym wy nie wiecie”. Uczestniczą także w okresowym szkoleniu, prowadzonym przez wspaniałych Nauczycieli-Synów Trójcy; mogą przyjmować wiedzę i spożywać mądrość w sposób przypominający w znacznej mierze metody asymilowania energii życiowych.

2. Moźni supernafini

26:2.1 (286.6) Supernafini są utalentowanymi opiekunami wszystkich gatunków istot, które przebywają w Raju i we wszechświecie centralnym. Ci wysocy aniołowie stwarzani są w trzech głównych klasach: pierwszej, drugiej i trzeciej.

26:2.2 (287.1) *Supernafini pierwszej klasy* są potomstwem wyłącznie Wspólnego Aktywizatora. Dzielą swą służbę prawie po równo między pewnymi grupami Obywateli Raju a wciąż rosnącym korpusem wznoszących się pielgrzymów. Ci aniołowie z wiecznej Wyspy efektywnie pomagają w zasadniczym szkoleniu obu grup mieszkańców Raju. Przyczyniają się znacznie do wzajemnego

zrozumienia tych dwu unikalnych klas istot wszechświatowych, z których jedna jest najwyższym rodzajem boskiej, doskonałej istoty obdarzonej wolą a druga wynikiem pełnej ewolucji najniższego typu istoty obdarzonej wolą w całym wszechświecie wszechświatów.

26:2.3 (287.2) Praca supernafinów pierwszej klasy jest tak unikalna i specyficzna, że będzie oddzielnie rozważana w kolejnym opowiadaniu.

26:2.4 (287.3) *Supernafini drugiej klasy* kierują sprawami wznoszących się istot na siedmiu orbitach Havony. Jednocześnie pomagają w procesie edukacji licznych klas tych Obywateli Raju, którzy długo przebywają na światach okrążających kreację centralną, ale tego stadium ich służby nie możemy omawiać.

26:2.5 (287.4) Istnieje siedem typów tych wysokich aniołów a każdy typ ma swój początek w jednym z Siedmiu Duchów Nadrzędnych; przejmuje także odpowiedni rodzaj jego natury. Zbiorowo, Siedem Duchów Nadrzędnych stwarza wiele różnych grup unikalnych istot i bytów a indywidualni członkowie każdej takiej klasy mają względnie jednolitą naturę. Kiedy jednak te same Siedem Duchów stwarza indywidualnie, powstałe w ten sposób klasy są zawsze siedmioraki w swej naturze; dzieci każdego Ducha Nadrzędnego mają swój udział w naturze ich stwórcy i są odmienne od innych. Takie jest pochodzenie supernafinów klasy drugiej a aniołowie wszystkich siedmiu stworzonych typów funkcjonują we wszystkich dziedzinach

działań, dostępnych dla całej ich klasy, głównie na siedmiu orbitach centralnego i boskiego wszechświata.

26:2.6 (287.5) Każda z siedmiu planetarnych orbit Havony znajduje się pod bezpośrednim nadzorem jednego z Siedmiu Duchów Orbit, będących zbiorowym – zatem jednolitym – wytworem Siedmiu Duchów Nadrzędnych. Chociaż uczestniczą w naturze Trzeciego Źródła i Centrum, te siedem pomocniczych Duchów Havony nie były częścią wstępnej formy wszechświata. Funkcjonowały one po pierwotnym (wiecznym) stworzeniu, ale na długo przed czasami Grandfandy. Bez wątpienia powstały jako stwórcza reakcja Duchów Nadrzędnych na wyłaniający się cel Istoty Najwyższej i zauważono, że funkcjonują przy organizacji wielkiego wszechświata. Nieskończony Duch i wszyscy jego stwórczy towarzysze, jako wszechświatowi koordynatorzy, wydają się mieć szerokie możliwości wywoływania odpowiednich, stwórczych reakcji na równoczesny rozwój zdarzeń u empirycznych Bóstw oraz w rozwijających się wszechświatach.

26:2.7 (287.6) *Supernafini trzeciej klasy* biorą swój początek od Siedmiu Duchów Orbit. Każdy z nich, na oddzielnej orbicie Havony, jest obdarzony przez Nieskończonego Ducha mocą stwarzania odpowiedniej liczby wysokich, superaficznych opiekunów klasy trzeciej, wychodząc tym samym naprzeciw potrzebom wszechświata centralnego. Chociaż przed przybyciem do Havony pielgrzymów czasu, Duchy Orbit wytwarzały raczej niewiele tych anielskich opiekunów, Siedem Duchów Nadrzędnych nawet nie zaczęło

stwarzać supernafinów klasy drugiej przez przybyciem Grandfandy. Supernafini klasy trzeciej jako starsza z tych dwu klas, będą zatem rozważani pierwsi.

3. Supernafini klasy trzeciej

26:3.1 (288.1) Ta służba Siedmiu Duchów Nadrzędnych składa się ze specjalistów anielskich z różnych orbit Havony a ich usługi rozciągają się zarówno na wznoszących się pielgrzymów czasu jak i na zstępujących pielgrzymów wieczności. Na miliardzie światów szkoleniowych doskonałej kreacji centralnej, wasi seraficzni towarzysze wszystkich klas będą dla was w pełni widzialni. Będziecie tam wszyscy istotami w najwyższym znaczeniu bratnimi i wyrozumiałymi, kontaktującymi się ze sobą i rozumiejącymi się nawzajem. Poznacie tam tak samo dobrze zstępujących pielgrzymów, Obywateli Raju i doskonale zbratacie się z nimi. Idą oni przez orbity od środka na zewnątrz, wkraczając do Havony przez świat pilotujący pierwszej orbity i posuwają się na zewnątrz, do siódmej.

26:3.2 (288.2) Wznoszący się pielgrzymi z siedmiu superwszechświatów przemierzają Havonę w kierunku przeciwnym, wkraczają do niej przez świat pilotujący siódmej orbity i idą do wewnątrz. Czas, potrzebny na posuwanie się naprzód wznoszących się istot, ze świata do świata i z orbity do orbity, nie jest ograniczony, tak jak nie ma arbitralnie ustalonego czasu pobytu istot na światach morontialnych. Ale, podczas gdy odpowiednio rozwinięta jednostka może być

zwolniona z pobytu na jednym lub większej ilości światów szkoleniowych wszechświata lokalnego, żaden pielgrzym nie może uniknąć przejścia przez wszystkie siedem orbit stopniowego uduchowiania Havony.

26:3.3 (288.3) Korpus supernafinów klasy trzeciej, który głównie przydzielony jest do dyspozycji pielgrzymów czasu, dzieli się następująco:

26:3.4 (288.4) 1. *Nadzorczy zestrojania*. Jest oczywiste, że istnieje potrzeba pewnego rodzaju czynnika koordynującego, nawet w doskonałej Havonie, aby zachować organizację i zapewnić harmonię całej pracy, przygotowującej pielgrzymów czasu do ich dalszych, rajskich osiągnięć. Wszystko ma iść gładko i szybko – taka jest misja nadzorców zestrojania. Wywodzą się oni z pierwszej orbity i służą w całej Havonie, a ich obecność na orbitach oznacza, że nic ewentualnie nie może iść tam na opak. Ich wyjątkowe zdolności koordynowania zróżnicowanych funkcji osobowości różnych klas – nawet wielorakich poziomów – sprawiają, że ci supernafini mogą pomagać wszędzie, gdzie pomoc taka jest potrzebna. Przyczyniają się oni w znacznym stopniu do wzajemnego zrozumienia pielgrzymów czasu i pielgrzymów wieczności.

26:3.5 (288.5) 2. *Główni rejestratorzy*. Aniołowie ci są stworzeni na drugiej orbicie, ale działają wszędzie we wszechświecie centralnym. Zapisują potrójnie, dokonując zapisów w formalnych rejestrach Havony, w duchowych rejestrach swej klasy i w oficjalnych kronikach

Raju. W dodatku do tego, automatycznie przekazują sprawy mające wartość prawdziwej wiedzy żywym bibliotekom Raju, kuratorom wiedzy, supernafinom klasy pierwszej.

26:3.6 (288.6) 3. *Transmitujący*. Te dzieci trzeciego Ducha Orbit działają w całej Havonie, chociaż ich oficjalne miejsce pobytu jest na planecie siedemdziesiątej, na najbardziej zewnętrznej orbicie. Ci wprawni technicy są odbiorcami i nadawcami transmisji w kreacji centralnej, jak również zarządcami raportów kosmicznych dotyczących wszystkich fenomenów Bóstwa w Raju. Mogą używać wszelkich podstawowych obwodów kosmicznych.

26:3.7 (288.7) 4. *Posłańcy* powstają na czwartej orbicie. Przemierzają system Raj-Havona jako nosiciele wszelkich wiadomości, wymagających transmisji osobistej. Służą swoim kolegom, osobowościom niebiańskim, rajskim pielgrzymom a nawet wznoszącym się duszom czasu.

26:3.8 (289.1) 5. *Koordynatorzy informacji*. Ci supernafini klasy trzeciej, dzieci piątego Ducha Orbit, są zawsze mądrymi i wyrozumiałymi inicjatorami związków wzajemnych pomiędzy pielgrzymami wznoszącymi się a zstępującymi. Działają oni dla wszystkich mieszkańców Havony, zwłaszcza dla wznoszących się istot, służąc im bieżącymi informacjami o wszechświecie wszechświatów. Te „żywe gazety” Havony, dzięki swym osobistym kontaktom z istotami transmitującymi i odzwierciedlającymi, znają na bieżąco wszystkie informacje przechodzące przez rozległe obwody

przekazywania wiadomości wszechświata centralnego. Zabezpieczają te informacje dzięki metodom zapisu Havony, umożliwiającym im automatycznie przyswajanie takiej ilości informacji w ciągu godziny czasu Urantii, jaka wymagałaby tysięcy lat zapisywania przy użyciu waszej najszybszej techniki telegraficznej.

26:3.9 (289.2) 6. *Osobowości transportujące*. Istoty te, wywodzące się z szóstej orbity, działają zazwyczaj z planety czterdziestej, na najbardziej zewnętrznej orbicie. Są to ci, którzy zabierają rozczarowanych kandydatów, tych, którym chwilowo nie udało się dotrzeć do Bóstwa. Gotowi są służyć wszystkim, którzy muszą przylatywać i odlatywać, gdy służą w Havonie, a którzy nie mogą sami przemierzać przestrzeni.

26:3.10 (289.3) 7. *Korpus rezerwowy*. Fluktuacje, występujące w pracy ze wznoszącymi się istotami, rajskimi pielgrzymami oraz innymi klasami istot przebywających w Havonie, sprawiają, że trzeba utrzymywać rezerwy supernafinów na świecie pilotującym siódmej orbity, skąd się wywodzą. Są oni stwarzani bez specjalnego przeznaczenia i są kompetentni przejąć służbę w jej stadiach nie wymagających specjalnych umiejętności superaficznych towarzyszy klasy trzeciej.

4. Supernafini klasy drugiej

26:4.1 (289.4) Supernafini klasy drugiej są opiekunami siedmiu orbit planetarnych wszechświata centralnego. Część ich służy pielgrzymom czasu a połowa całej tej klasy przydzielona jest do nauczania rajszych pielgrzymów wieczności. Tym Rajskim Obywatelom, w ich pielgrzymce przez orbity Havony, towarzyszą również ochotnicy z Korpusu Finalizmu Śmiertelników; układ taki panuje od czasu skompletowania pierwszej grupy finalistów.

26:4.2 (289.5) Zgodnie z okresowym przydziałem do służby dla wznoszących się pielgrzymów, supernafini klasy drugiej pracują w siedmiu następujących grupach:

- 26:4.3 (289.6) 1. Pomocnicy pielgrzymów.
- 26:4.4 (289.7) 2. Przewodnicy do najwyższości.
- 26:4.5 (289.8) 3. Przewodnicy do Trójcy.
- 26:4.6 (289.9) 4. Odkrywający Syna.
- 26:4.7 (289.10) 5. Przewodnicy do Ojca.
- 26:4.8 (289.11) 6. Doradcy i konsultanci.
- 26:4.9 (289.12) 7. Asystenci w odpoczynku.

26:4.10 (289.13) Każda z tych grup roboczych obejmuje aniołów wszystkich siedmiu stworzonych typów, a pielgrzym przestrzeni nauczany jest zawsze przez supernafinów klasy drugiej, pochodzących od Ducha Nadrzędnego, który przewodniczy temu superwszechświatowi, z którego pochodzi pielgrzym. Kiedy wy, śmiertelnicy z Urantii, dotrzecie do Havony, będziecie na pewno pilotowani przez tych supernafinów, których stworzone natury –

podobnie jak wasze własne ewoluujące natury – pochodzić będą od Ducha Nadrzędnego z Orvontonu. Skoro ci, którzy was nauczają, pochodzą od Ducha Nadrzędnego z waszego własnego superwszechświata, predysponowani są oni szczególnie do zrozumienia was, pocieszania was i asystowania wam we wszystkich waszych wysiłkach, zmierzających do osiągnięcia rajskiej perfekcji.

26:4.11 (290.1) Pielgrzymi czasu przewożeni są do zewnętrznej orbity planetarnej Havony, obok ciemnych ciał grawitacyjnych, przez osobowości transportujące, sekonafinów pierwszej klasy, działających ze stolic siedmiu superwszechświatów. Większość serafinów, chociaż nie wszyscy, służących na planetach oraz we wszechświecie lokalnym, zatwierdzonych do wznoszenia się do Raju, zostaje przed długim lotem do Havony oddzielona od swych towarzyszy-śmiertelników i od razu zaczyna długie i intensywne szkolenie, przygotowujące ich do niebiańskiego zadania, aby mogli osiągnąć, jako serafini, doskonałość egzystencji i najwyższość służby. I czynią to w nadziei ponownego połączenia się z pielgrzymami czasu, aby mogli być zaliczeni w poczet tych, co już zawsze idą drogą tych śmiertelników, którzy dotarli do Ojca Wszechświatowego i otrzymali przydział do nieujawnionej służby Korpusu Finalizmu.

26:4.12 (290.2) Pielgrzym ląduje na planecie przyjmującej Havony, na świecie pilotującym siódmej orbity, z jednym tylko wyposażeniem doskonałości – doskonałością intencji. Ojciec Wszechświatowy zarządził: „Bądźcie doskonali, nawet tak, jak ja jestem doskonały”. To

jest owo zdumiewające zaproszenie-polecenie, głoszone skończonym dzieciom światów przestrzeni. Obwieszczenie tego nakazu poruszyło całe stworzenie, istoty niebiańskie zaczęły współpracować ze sobą, aby spełnić i zrealizować to wielkie przykazanie Pierwszego Wielkiego Źródła i Centrum.

26:4.13 (290.3) Kiedy dzięki służbie całych zastępów istot, działających w powszechnym schemacie wiecznego życia, będziecie w końcu osadzeni na świecie przyjmującym Havony, przybędziecie tylko z jednym rodzajem doskonałości – *doskonałością intencji*. Intencja wasza została dobrze dowiedziona; wasza wiara została sprawdzona. Wiadomo, że jesteście odporni na rozczarowania. Nawet nie rozpoznanie Ojca Wszechświatowego nie może zachwiać wiary, czy też poważnie zmącić ufności wznoszącego się śmiertelnika, który przeszedł takie doświadczenie, jakie przejść muszą wszyscy, zanim dotrą do doskonałych sfer Havony. Zanim dotrzecie do Havony, wasza szczerość stanie się idealna. Doskonałość intencji i boskość pragnienia, wraz z niezłomnością wiary, dały wam dostęp do stałych mieszkań wieczności; wasze wyzwolenie od niepewności czasu jest pełne i kompletne a teraz musicie stanąć twarzą w twarz z problemami Havony i bezgranicznością Raju, do czego właśnie byliście tak długo przygotowywani w empirycznych epokach czasu, na światach szkolnych w przestrzeni.

26:4.14 (290.4) Wiara dała wznoszącemu się pielgrzymowi doskonałość intencji, tej, która przepuszcza dzieci czasu przez bramy wieczności. Teraz pomocnicy pielgrzymów muszą zacząć pracować nad rozwijaniem u nich takiej doskonałości zrozumienia i takich metod

pojmowania, jakie są nieodzowne dla rajskej doskonałości ich osobowości.

26:4.15 (290.5) *Zdolność zrozumienia jest paszportem śmiertelnika do Raju.* Gotowość uwierzenia jest kluczem do Havony. Akceptacja synostwa, współpraca z zamieszkującym Dostrajaczem, jest ceną wiecznego życia człowieka ewolucyjnego.

5. Pomocnicy pielgrzymów

26:5.1 (291.1) Pomocnicy pielgrzymów będą pierwszą napotkaną przez was grupą supernafinów klasy drugiej a jest siedem grup tych istot obdarzonych głęboką wyrozumiałością, które w lot wszystko pojmują, które witają tych, co wiele podróżują, wznoszących się śmiertelników z przestrzeni, gdy przybywają do stabilnych światów i niezmiennej struktury wszechświata centralnego. Równocześnie ci wysocy opiekunowie zaczynają pracować dla rajskich pielgrzymów wieczności, z których pierwszy przybył do świata pilotującego wewnętrzną orbitę Havony wraz z wylądowaniem Grandfandy na świecie pilotującym orbitę zewnętrzną. W tych zamierzonych czasach, pielgrzymi z Raju i pielgrzymi czasu po raz pierwszy spotkali się na świecie przyjmującym czwartą orbitę.

26:5.2 (291.2) Ci pomocnicy pielgrzymów, działający na siódmej orbicie światów Havony, prowadzą swą pracę dla wznoszących się śmiertelników w trzech głównych grupach: pierwsza, najwyższe

zrozumienie Rajskej Trójcy; druga, duchowe pojmowanie partnerstwa Ojciec-Syn; trzecia, intelektualne rozpoznanie Nieskończonego Ducha. Każde z tych stadiów szkoleniowych dzieli się na siedem gałęzi, składających się z dwunastu pomniejszych sekcji i siedemdziesięciu grup pomocniczych, a każde z tych siedemdziesięciu pomocniczych zgrupowań szkoleniowych przedstawione jest w tysiącu kategorii. Dokładniejszych objaśnień udziela się na kolejnych orbitach a zarys każdego rajskiego zadania przedstawiany jest przez pomocników pielgrzymów.

26:5.3 (291.3) Jest to zatem podstawowe albo elementarne szkolenie, przed którym stają sprawdzeni przez wiarę, wiele podróżujący pielgrzymi z przestrzeni. Na długo jednak przed dotarciem do Havony, wznoszące się dzieci czasu nauczyły się świętować podczas niepewności, ucztować w czasie rozczarowania, entuzjasmować się wobec oczywistej porażki, krzepić się, gdy pojawiają się trudności, wykazywać niezachwianą odwagę w obliczu bezkresu i okazywać niewyciężoną wiarę, kiedy stają twarzą w twarz z wyzwaniem tego, co niezrozumiałe. Dawno już okrzykiem bojowym tych pielgrzymów stało się: „W przymierzu z Bogiem nie ma nic – absolutnie nic – niemożliwego”.

26:5.4 (291.4) Istnieją określone wymagania, stawiane pielgrzymom czasu na każdej orbicie Havony; i chociaż każdy pielgrzym pozostaje pod opieką supernafina, z natury dostosowanego do pomocy temu właśnie rodzajowi wznoszącej się istoty, nauczanie, które musi być przyswojone, jest dość jednolite dla wszystkich wznoszących się istot, które docierają do wszechświata centralnego. Szkolenie to jest

ilościowe, jakościowe i empiryczne – intelektualne, duchowe i najwyższe.

26:5.5 (291.5) Na orbitach Havony czas ma niewielkie znaczenie. W pewien sposób wpływa na możliwości rozwojowe, jednak osiągnięcia są ostatecznym i najwyższym sprawdzianem. W tym momencie, kiedy wasz seraficzny towarzysz uważa was za kompetentnych do przejścia do wewnątrz, do kolejnej orbity, będziecie postawieni przed dwunastoma przybocznymi siódmego Ducha Orbit. Tutaj wymagać będą od was zdania egzaminów orbity, w zależności od superwszechświata, skąd pochodzicie oraz waszego rodzimego systemu. Dostąpienie Boskości na tej orbicie odbywa się na świecie pilotującym i polega na duchowym rozpoznaniu i uświadomieniu sobie Ducha Nadrzędnego tego superwszechświata, skąd pochodzi wznoszący się pielgrzym.

26:5.6 (291.6) Kiedy zakończona jest praca na zewnętrznej orbicie Havony a tamtejszy kurs zaliczony, pomocnicy pielgrzymów zabierają swych podopiecznych do świata pilotującego następnej orbity i powierzają ich opiece przewodników do najwyższości. Pomocnicy pielgrzymów zawsze pozostają jeszcze jakiś czas z podopiecznymi, aby dokonać tego przekazania zarówno w sposób przyjemny jak i pożyteczny.

6. Przewodnicy do najwyższości

26:6.1 (292.1)

Wznoszące się istoty z przestrzeni nazywane są „duchowymi absolwentami”, kiedy transponowane są z siódmej do szóstej orbity i oddawane pod bezpośredni nadzór przewodników do najwyższości. Przewodników tych nie należy mylić z Przewodnikami Absolwentów, należącymi do Wyższych Osobowości Nieskończonego Ducha, którzy wraz z ich towarzyszami, servitalami, służą na wszystkich orbitach Havony zarówno wznoszącym się jak i zstępującym pielgrzymom. Przewodnicy do najwyższości działają tylko na szóstej orbicie wszechświata centralnego.

26:6.2 (292.2)

Na tej właśnie orbicie wznoszące się istoty nabierają nowej świadomości Boskości Najwyższej. Podczas swej długiej działalności we wszechświatach ewolucyjnych, pielgrzymi czasu coraz lepiej zaczynają zdawać sobie sprawę z rzeczywistości wszechmocnej kontroli nadrzędnej kreacji czasu-przestrzeni. Tutaj, na tej orbicie Havony, zbliżają się do spotkania ze źródłem jedności czasu-przestrzeni, znajdującym się we wszechświecie centralnym – z rzeczywistością duchową Boga Najwyższego.

26:6.3 (292.3)

Mam pewne trudności, jak wytłumaczyć to, co się dzieje na tej orbicie. Dla wznoszących się istot nie ma tu żadnej dostrzegalnej, uosobionej obecności Najwyższości. W pewnych względach, nowe związki z Siódmym Duchem Nadrzędnym kompensują brak kontaktu z Istotą Najwyższą. Ale niezależnie od tego, że nie potrafimy zrozumieć jak to się dzieje, każda wznosząca się istota wydaje się przechodzić przeobrażający ją rozwój, nową integrację świadomości, nowe uduchowienie intencji, nową wrażliwość na boskość, która raczej nie może być zadowalająco

wyjaśniona bez zakładania nie objawionego działania Istoty Najwyższej. Tym z nas, którzy obserwowali te tajemnicze procesy, wydaje się, że Bóg Najwyższy z miłością obdarza swoje empiryczne dzieci aż do granic ich empirycznych możliwości, tym wzbogaceniem intelektualnego pojmowania, duchowej wnikliwości i zakresu osobowości, jakiego tak bardzo będą potrzebować w ich wszystkich próbach przeniknięcia poziomu boskości Trójcy Najwyższości, w dostąpieniu wiecznych i egzystencjalnych, Rajskich Bóstw.

26:6.4 (292.4) Kiedy przewodnicy do najwyższości uznają, że ich uczniowie gotowi są do promocji, przyprowadzają ich przed komisję siedemdziesięciu istot, mieszaną grupę pełniącą funkcję egzaminatorów na świecie pilotującym szóstej orbity. Po zadowoleniu komisji, gdy idzie o zrozumienie Istoty Najwyższej i Trójcy Najwyższości, pielgrzymi są zatwierdzani do transponowania do piątej orbity.

7. Przewodnicy do Trójcy

26:7.1 (292.5) Przewodnicy do Trójcy to nieustrudzeni opiekunowie piątej orbity Havony, nauczający posuwających się naprzód pielgrzymów czasu i przestrzeni. Duchowi absolwenci zwani są tutaj „kandydatami do dostąpienia Bóstwa”, jako że jest to ta orbita, na której kandydaci, pod kierunkiem przewodników do Trójcy, otrzymują zaawansowane nauki dotyczące Boskiej Trójcy i przygotowują się do poznania osobowości Nieskończonego Ducha. I

tutaj właśnie wznoszący się pielgrzymi odkrywają, co znaczą rzeczywiste studia i prawdziwy wysiłek umysłowy, gdy zaczynają dostrzegać naturę jeszcze trudniejszego i bardziej mozolnego wysiłku duchowego, który będzie potrzebny, aby sprostać wymaganiom osiągnięcia wysokiego celu na światach tej orbity.

26:7.2 (292.6) Przewodnicy do Trójcy są wyjątkowo dokładni i operatywni, a każdy pielgrzym traktowany jest z niepodzielną uwagą i darzony najwyższym uczuciem supernafinów klasy drugiej, należących do tej grupy. Pielgrzym czasu nigdy nie mógłby znaleźć pierwszej dostępnej osoby Rajskej Trójcy, gdyby nie pomoc i asysta tych przewodników, jak również zastępu innych istot duchowych, zajmujących się nauczaniem wznoszących się, odnośnie natury i metod przyszłego dostąpienia Bóstwa.

26:7.3 (293.1) Po ukończeniu procesu nauczania na tej orbicie, przewodnicy do Trójcy zabierają swych uczniów do świata pilotującego i przedstawiają ich jednej z wielu trójjednych komisji, działających w charakterze egzaminatorów i zatwierdzających kandydatów do dostąpienia Bóstwa. W skład tych komisji wchodzi jeden z finalistów, jeden koordynator postępowania z pierwszej klasy supernafinów i albo Samotny Posłaniec przestrzeni albo Utrójcowiony Syn Raju.

26:7.4 (293.2) Kiedy wznosząca się dusza wybiera się do Raju, towarzyszy jej tylko trio tranzytowe: superaficzny towarzysz z orbity, Przewodnik Absolwenta oraz zawsze obecny towarzysz tego ostatniego – servital. Takie wycieczki z orbit Havony do Raju są podróżami próbnymi; wznoszące się istoty nie mają jeszcze rajskiego

statusu. Nie osiągną one statusu mieszkańców Raju, zanim nie przejdą ostatniego odpoczynku czasu, po dostąpieniu Ojca Wszechświatowego i końcowym zatwierdzeniu na orbitach Havony. Dopiero po boskim odpoczynku, istoty te uczestniczą w „esencji boskości” i w „duchu najwyższości”, zaczynając tym samym rzeczywistą działalność w kręgu wieczności i w obecności Trójcy.

26:7.5 (293.3) Towarzysze wznoszącej się istoty, z tria tranzytowego, nie mają obowiązku pomagać jej w geograficznej lokalizacji duchowej światłości Trójcy, ale raczej mają udzielać pielgrzymowi wszelkiej możliwej pomocy w jego trudnym zadaniu rozpoznania, dostrzeżenia i zrozumienia Nieskończonego Ducha wystarczająco, ażeby poznać jego osobowość. W Raju, każdy wznoszący się pielgrzym może rozpoznać geograficzną albo lokalizacyjną obecność Trójcy, znaczna ich większość potrafi połączyć się z rzeczywistością intelektualną Bóstw, zwłaszcza Trzeciej Osoby, ale nie wszyscy mogą rozpoznać, czy nawet częściowo zrozumieć, rzeczywistość duchowej obecności Ojca i Syna. Jeszcze trudniejsze jest chociażby minimalne, duchowe zrozumienie Ojca Wszechświatowego.

26:7.6 (293.4) Rzadko kiedy nie udaje się osiągnąć celu, gdy się szuka Nieskończonego Ducha, a kiedy podopieczni przewodników do Trójcy odniosą sukces w tym stadium docierania do Bóstwa, przewodnicy przygotowują ich do przekazania odkrywającym Syna, na czwartej orbicie Havony.

8. Odkrywający Syna

26:8.1 (293.5) Czwarta orbita Havony czasami zwana jest „orbitą Synów”. Ze światów tej orbity wznoszący się pielgrzymi idą do Raju, aby nawiązać pełen zrozumienia kontakt z Wiecznym Synem, podczas gdy zstępujący pielgrzymi uzmysławiają sobie na nowo, na światach tej orbity, naturę i misję Synów Stwórców z czasu i przestrzeni. Na tej orbicie znajduje się siedem światów, na których rezerwowy korpus Rajskich Michałów prowadzi specjalne szkoły, służące zarówno pielgrzymom wznoszącym się jak i zstępującym; to właśnie na światach Synów Michałów, pielgrzymi czasu i pielgrzymi wieczności osiągają pierwsze, prawdziwe wzajemne zrozumienie. W wielu aspektach, doświadczenia na tej orbicie należą do najbardziej interesujących z całego pobytu w Havonie.

26:8.2 (294.1) Odkrywający Syna są superaficznymi opiekunami wznoszących się śmiertelników z czwartej orbity. W dodatku do ich głównego zadania, przygotowania kandydatów do uświadomienia sobie związków Wiecznego Syna z Trójcą, odkrywający Syna muszą dokładnie nauczać swych podopiecznych jak osiągnąć pełny sukces: po pierwsze, w odpowiednim duchowym zrozumieniu Syna; po drugie, w zadowalającym rozpoznaniu osobowości Syna i po trzecie, we właściwym odróżnieniu Syna od osobowości Nieskończonego Ducha.

26:8.3 (294.2) Po dostąpieniu Nieskończonego Ducha nie przeprowadza się już egzaminów. Sprawdzianem orbit wewnętrznych są osiągnięcia

pielgrzymów-kandydatów, dokonywane w trakcie objęcia-spowicia ich przez Bóstwa. Postęp określany jest wyłącznie uduchowieniem jednostki i nikt oprócz Bogów nie ośmiela się decydować w tym przedmiocie. W przypadku niepowodzenia, nie podaje się nigdy żadnego powodu, jak również nigdy nie są zganieni czy krytykowani sami kandydaci, ani też rozmaici nauczyciele i przewodnicy. W Raju rozczarowanie nigdy nie jest uznawane za porażkę, zwłoka nigdy nie jest rozpatrywana jako dyshonor, pozorne upadki czasu nigdy nie są mylone ze znacznymi opóźnieniami wieczności.

26:8.4 (294.3) Niewielu pielgrzymów doznaje opóźnień na skutek pozornego niepowodzenia w docieraniu do Bóstwa. Prawie wszyscy docierają do Nieskończonego Ducha, chociaż czasem pielgrzymowi z pierwszego superwszechświata nie udaje się przy pierwszej próbie. Pielgrzymom, którzy dostąpili Ducha, rzadko nie udaje się znaleźć Syna; prawie wszyscy, którym się nie udało przy pierwszym podejściu, pochodzą z trzeciego i piątego superwszechświata. Znaczna większość tych, którym się nie udało dostąpić Ojca przy pierwszym podejściu, po znalezieniu zarówno Ducha jak i Syna, przybywa z superwszechświata szóstego, chociaż niektórych z drugiego i trzeciego także spotyka porażka. Wszystko to wydaje się ukazywać wyraźnie, że istnieje pewna ważna i istotna przyczyna tych pozornych niepowodzeń, w rzeczywistości nieuniknionych opóźnień.

26:8.5 (294.4) Kandydaci, którym nie udało się dostąpić Bóstwa, zostają przekazani pod jurysdykcję szefów od przydziału, grupie supernafinów klasy pierwszej i zostają zatrzymani; pracują w domenach przestrzeni przez czas nie krótszy niż tysiąclecie. Nigdy

nie wracają do swego rodzimego superwszechświata a zawsze do tej superkreacji, która nadaje się najlepiej do ich szkolenia, przygotowującego do drugiego dostąpienia Bóstwa. Po tej służbie wracają, poruszając się sami, do zewnętrznej orbity Havony i są natychmiast zaprowadzeni do tej orbity, gdzie przerwali działalność, od razu zaczynając na nowo przygotowania do dostąpienia Bóstwa. Nigdy supernafin klasy drugiej nie zawiedzie, gdy pilotuje swych podopiecznych pomyślnie do drugiej próby, a zawsze ci sami superaficzni opiekunowie i inni przewodnicy zajmują się kandydatami podczas drugiego podejścia.

9. Przewodnicy do Ojca

26:9.1 (294.5) Gdy dusza pielgrzyma osiągnie trzecią orbitę Havony, dostaje się pod opiekę przewodników do Ojca, starszych, wysoce wykwalifikowanych i najbardziej doświadczonych opiekunów superaficznych. Na światach tej orbity przewodnicy do Ojca prowadzą szkoły mądrości i akademie metodyki, w których wszystkie istoty zamieszkujące wszechświat centralny służą jako nauczyciele. Nie zaniedbuje się niczego, co może być pożyteczne dla istoty czasu w tej transcendentalnej przygodzie docierania do wieczności.

26:9.2 (294.6) Dostąpienie Ojca Wszechświatowego jest paszportem do wieczności, niezależnie od orbit pozostających do przejścia. Jest to zatem ważna uroczystość na świecie pilotującym trzeciej orbity, kiedy trio tranzytowe ogłasza, że właśnie ma się zacząć ostatnie

przedsięwzięcie czasu, że kolejna istota z przestrzeni stara się wejść do Raju przez bramy wieczności.

26:9.3 (295.1) Sprawdzian czasu jest prawie kompletny; bieg ku wieczności dobiegł końca. Kończą się dni niepewności, zanika pokusa zwątpienia; wypełniony został nakaz bycia *doskonałym*. Z samego dna inteligentnej egzystencji, istota czasu i osobowość materialna wznosiła się przez ewolucyjne sfery przestrzeni, udowadniając tym samym wykonalność planu wznoszenia się, dowodząc na zawsze sprawiedliwości i prawości przykazania Ojca Wszechświatowego, danego niepozornym istotom przebywającym na swych światach: „Bądźcie zatem doskonali, nawet tak, jak ja doskonały jestem”.

26:9.4 (295.2) Krok za krokiem, życie po życiu, świat za światem, byt wznoszącej się istoty stawał się coraz doskonalszy i cel-Bóstwo został osiągnięty. Wieczne życie zwieńczone jest w doskonałości a doskonałość jest kompletna w najwyższości boskości. Czas zniknął w wieczności; przestrzeń pochłonięta została w pełnej czci harmonii i utożsamieniu się z Ojcem Wszechświatowym. Transmisje z Havony biegną przez przestrzeń z meldunkami chwały, z dobrą nowiną tej właśnie prawdy, że uczciwe istoty, zwierzęce w swej naturze i materialnego pochodzenia, mogą przez ewolucyjne wznoszenie się stać się naprawdę i na wieki doskonałymi synami Boga.

10. Doradcy i konsultanci

26:10.1 (295.3) Superaficzni doradcy i konsultanci drugiej orbity są instruktorami dzieci czasu w tym, co dotyczy misji wieczności. Dotarcie do Raju pociąga za sobą nowe i wyższej klasy obowiązki, a pobyt na drugiej orbicie dostarcza wielu sposobności zdobycia użytecznej rady od tych gorliwych supernafinów.

26:10.2 (295.4) Ci, którym nie wyszła pierwsza próba dostąpienia Bóstwa, przenoszeni są bezpośrednio z orbity niepowodzenia do drugiej orbity, zanim zostaną odesłani do służby w superwszechświecie. Doradcy i konsultanci służą zatem jako doradcy, jak również pocieszyciele tych rozczarowanych pielgrzymów. Spotkało ich właśnie największe rozczarowanie – w żaden sposób nie różniące się od długiej listy takich doświadczeń, po których się wspinali jak po drabinie, z chaosu ku chwale – za wyjątkiem ważności. To są ci, którzy wysączyli empiryczny kielich aż do dna; byłem też świadkiem, jak chwilowo wracali do służby w superwszechświatach, aby służyć jako najwyższy rodzaj kochających opiekunów dla dzieci czasu i doczesnych rozczarowań.

26:10.3 (295.5) Po długim pobycie na drugiej orbicie, dotknięci rozczarowaniem są egzaminowani przez rady perfekcji, obradujące na świecie pilotującym tej orbity i otrzymują świadectwo, że zaliczyli test Havony; i to daje im taką samą pozycję we wszechświatach czasu, jak gdyby naprawdę odnieśli sukces w dostąpieniu Bóstwa, w takim stopniu, jak to dotyczy ich nieduchowego statusu. Duch takich kandydatów jest zupełnie zadowalający; przyczyna ich niepowodzenia tkwiła w pewnym stadium procedury dostępowania albo w jakiejś części ich empirycznej przeszłości.

26:10.4 (295.6) Potem doradcy orbity prowadzą tych rozczarowanych przed szefów od przydziału w Raju i tam zostają oni zatrzymani do służby czasu na światach w przestrzeni; idą radośnie i ochoczo do zadań minionych dni i epok. Któregoś dnia wrócą do orbity ich największego rozczarowania i spróbują na nowo dostąpić Bóstwa.

26:10.5 (296.1) Dla tych pielgrzymów, którym się powiodło na drugiej orbicie, znika impuls niepewności ewolucyjnej, ale przygoda wiecznego przeznaczenia jeszcze się nie zaczęła; chociaż pobyt na tej orbicie jest całkiem przyjemny i bardzo pożyteczny, brakuje tam pewnego, pełnego oczekiwania entuzjazmu z poprzednich orbit. Wielu pielgrzymów patrzy wtedy wstecz, z radością i zazdrością na bardzo długie zmagania i naprawdę pragną tego, aby kiedyś mogli wrócić do światów czasu i zacząć wszystko jeszcze raz; tak jak wy śmiertelnicy, zbliżając się do zaawansowanego wieku, czasami patrzycie wstecz na zmagania młodego i wcześniejszego życia i szczerze pragniecie, abyście mogli przeżyć wasze życie raz jeszcze.

26:10.6 (296.2) Ale tuż przed wami rozpościera się droga przez najbardziej wewnętrzną orbitę i zaraz potem skończy się ostatni sen tranzytowy i zacznie się nowa przygoda działalności wiecznej. Doradcy i konsultanci na drugiej orbicie zaczynają przygotowywać swych podopiecznych do tego wielkiego, ostatecznego odpoczynku, do nieuchronnego snu, który zawsze rozdziela epokowe stadia działalności tych, którzy się wznoszą.

26:10.7 (296.3) Kiedy wznoszący się pielgrzymi, którzy dostąpili Ojca Wszechświatowego, ukończą praktykę drugiej orbity, zawsze obecni Przewodnicy Absolwentów wydadzą polecenie przyjęcia ich do

końcowej orbity. Przewodnicy ci osobiście pilotują swych podopiecznych do wewnętrznej orbity i tam oddają ich pod opiekę asystentów w odpoczynku, ostatniej grupy supernafinów klasy drugiej, przydzielonej do pomocy pielgrzymom czasu na światach orbit Havony.

11. Asystenci w odpoczynku

26:11.1 (296.4) Na ostatniej orbicie, wznosząca się istota poświęca większość swego czasu kontynuacji studiów nad problemami dotyczącymi zbliżającego się, rajskiego pobytu. Niezliczone i różnorodne zastępy istot, w większości nie objawionych, są stałymi i przejściowymi mieszkańcami wewnętrznego pierścienia światów Havony. I mieszanie się tych różnorodnych typów istot dostarcza superaficznym asystentom w odpoczynku bogatego tła sytuacyjnego, którego używają z powodzeniem jako pomocy edukacyjnej dla wznoszących się pielgrzymów, zwłaszcza w odniesieniu do problemu dopasowania się do wielu grup istot, jakie wkrótce spotkają w Raju.

26:11.2 (296.5) Wśród mieszkańców wewnętrznej orbity znajdują się synowie utrójcowieni przez stworzonych. Supernafini klasy pierwszej i drugiej są generalnymi opiekunami łącznych korpusów tych synów, obejmujących utrójcowionych potomków śmiertelników-finalistów i takie same potomstwo Obywateli Raju. Niektórzy z tych synów zostali objęci Trójką i przydzieleni do superrządów, zadania innych są

zróżnicowane, ale znaczna ich większość zgromadzona jest na doskonałych światach wewnętrznej orbity Havony, w połączonych korpusach. Tutaj, pod nadzorem supernafinów, przygotowywani są do pewnych przyszłych zadań przez specjalny, nienazwany korpus wysokich Obywateli Raju, którzy przed czasami Grandfandy byli pierwszymi administracyjnymi asystentami Wiecznych Czasu. Istnieje też wiele powodów, aby przypuszczać, że te dwie unikalne grupy utrójcowionych istot będą pracować razem w odległej przyszłości, takie jest przynajmniej ich wspólne przeznaczenie w rezerwach Rajskiego Korpusu Utrójcowionych Finalistów.

26:11.3 (296.6) Na tej, najbardziej wewnętrznej orbicie, zarówno wznoszący się jak i zstępujący pielgrzymi bratają się ze sobą oraz z synami utrójcowionymi przez stworzonych. Podobnie jak ich rodzice, synowie ci również czerpią znaczne korzyści ze wzajemnych związków i jest specjalną misją supernafinów ułatwiać im to i zapewnić konfraternię utrójcowionych synów śmiertelników-finalistów oraz utrójcowionych synów Obywateli Raju. Superaficzni asystenci w odpoczynku nie tak bardzo zajmują się ich nauczaniem, jak popieraniem pełnych zrozumienia związków między różnorodnymi grupami istot.

26:11.4 (297.1) Śmiertelnicy dostali rajske przykazanie: „Bądźcie zatem doskonali, nawet tak, jak wasz Rajski Ojciec doskonały jest”. Nadzorujący supernafini nigdy nie zaprzestają głosić utrójcowionym synom z połączonych korpusów: „Odnóście się do waszych wznoszących się braci z takim zrozumieniem, jak Rajscy Synowie Stwórcy rozumieją i kochają ich”.

26:11.5 (297.2) Istota śmiertelna musi znaleźć Boga. Syn Stwórcy nigdy nie ustanie, aż nie znajdzie człowieka – najniższej, wolą obdarzonej istoty. Bez wątpienia Synowie Stwórcy i ich śmiertelne dzieci przygotowują się do pewnej, przyszłej i nieznanej służby we wszechświecie. Jedni i drudzy przeszli całą gamę empirycznego wszechświata i dlatego są wykształceni i wyszkoleni do ich wiecznej misji. Wszędzie we wszechświatach występuje unikalna mieszanka tego, co ludzkie i tego, co Boskie, połączenie stworzonego i Stwórcy. Bezmyślni śmiertelnicy traktują przejawy Boskiego miłosierdzia i wrażliwości, szczególnie wobec słabych i potrzebujących, za znamiona Boga antropomorficznego. Cóż to za błąd! Raczej takie przejawy miłosierdzia i wyrozumiałości u istot ludzkich powinny być uznawane za dowód tego, że śmiertelny człowiek zamieszkały jest przez ducha żywego Boga, że stworzony człowiek jest mimo wszystko ożywiany boskością.

26:11.6 (297.3) Pod koniec pobytu na pierwszej orbicie, wznoszący się pielgrzymi po raz pierwszy spotykają inspiratorów odpoczynku, supernafinów klasy pierwszej. Są to rajscy aniołowie, którzy wychodzą, aby powitać tych, którzy stoją u progu wieczności i aby dopełnić przygotowań do ich tranzytowej drzemki przed ostatnim zmartwychwstaniem. Nie zostaniecie prawdziwymi dziećmi Raju, zanim nie przemierzycie orbity wewnętrznej i nie doznacie zmartwychwstania do wieczności z ostatecznego snu czasu. Doskonali pielgrzymi zaczynają odpoczywać, zapadają w sen na pierwszej orbicie Havony, ale budzą się na obrzeżach Raju. Ze wszystkich tych, którzy się wznieśli do wiecznej Wyspy, jedynie ci,

którzy przybywają w ten sposób są dziećmi wieczności; inni przybywają jako goście, bez statusu stałego mieszkańca.

26:11.7 (297.4) I teraz, w kulminacyjnym punkcie drogi przez Havonę, kiedy wy śmiertelnicy udajecie się na spoczynek na pilotującym świecie orbity wewnętrznej, nie idziecie odpoczywać sami, jak to robiliście na światach skąd pochodzicie, gdy zamykaliście oczy w naturalnym śnie ziemskiej śmierci, ani gdy byliście wprowadzani w długi letarg tranzytowy, w ramach przygotowań do podróży do Havony. Teraz, gdy przygotowujecie się do snu docelowego, idzie przy waszym boku dawno wam znany towarzysz z pierwszej orbity, majestatyczny asystent w odpoczynku, który przygotowuje się do spoczynku razem z wami, jako rękojmią Havony, że wasza przemiana jest zakończona i że czekacie tylko końcowych szlifów perfekcji.

26:11.8 (297.5) Waszą pierwszą przemianą istotnie była śmierć, drugą idealny sen, a teraz trzecią metamorfozą jest prawdziwy odpoczynek, wytchnienie wieków.

26:11.9 (297.6) [Przedstawione przez Perfektora Mądrości z Uversy].